

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

489

J

34

409
234

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

0593 8268

489 J 34

489
34

DE TWIJ GRANEPIKKERS

—

—

BIJDRAGE TOT DE POEZIJ

—

In de platte Groninger taal.

—

—

—

—

Te GRONINGEN, bij

C. L. MEIJER, in de Gelkinge-straat, lett. T.

n°. 42.

WAARDE STADGENOOTEN!

Daar eens zeker stukje genaamd Pijt en Jaap,
gesproken in de platte Groninger taal, velen uwer
behaagd heeft, zoo becroop mij de lust om daaraan
ook eens mijne krachten te beproeven; hoe ver ik
hierin geslaagd ben, laat ik aan Ulieder bescheiden
oordeel over. Gijl. ontdekt in hetzelfde eenige trekken
welke niet onduidelijk den lichtzinnigen geest des te-
genwoordigen tijds verraden waarmede velen bemet
zijn.

Hiermede vaart wel, en leeft gelukkig.

J. G.

REKAS (bij zok zalyen.)

Is dat *Freerk* nijt dij daar lopt? —
"k leuf dat hij zien piepe stopt,
ja hij is't! „dij beuze roker!"
plagt te zeggen *Gerrist Stoker*.
„nooit wordt hom de piepe kold;
't gait hom as een beer in 't wold;
kan ik't kriegen, denkt hij, dunder!
waarom zol'k er loopen zunder?
maar hij het geliek; want kiek,
't geen hij spaart maakt hom nijt riek."

(Bij hem komende.)

Zo *Freerk!* hou lopst weer te rimen?
't gait dij krek as buurman *Siemen*:
nooit is hij in d' ijszaamheid,
of hij maakt ijn vars beraid.
jong'! was'k ook ijn van dij gijsten;
maar 'k bin ijn dom bijst der bijsten;
al wat 'k wijt, zit in het touw,
van het weefstel bij *Geert, Blouw*.
dat 'k ook bezit zo wainig morriea,
komt mijnst van dij verbruide korfice.

A 2

ab

als 't hijten zol dat 'k was in schouf,
 dan zat 'k werachtig op mien stouf,
 bij *Jouft*, in 't *broene peerd* te *Sligte*
 zoo lang, tot d' oogen zatten digte.
 As ik dan weer kwam te hoes
 dan zee *Muigiens* ~~jakkepoe's~~
 mester *Dunval* zal ik spreken,
 zien *bolpies* zal wel al dien streken
 oet de pokkel jagen, heur!
 maar 't was klopt an doofmans deur.

F R E E R K.

'k Luip zo wat te praktizijren,
 over al de wilde dijren
 dij men zo op 't aardriek vindt:
 en wel denkst dat 't mijnst verslindt?

K L A A S.

Wel mij dunkt de wriide tieger,
 dat 's ijn afgriesselieke krieger,
 as zien tonge nijt stijds bloud lept,
 is veur hom de boel nijt opschept.

F R E E R K.

Jonkien nee! maar *Bonneparte*,
 dij rais de hijle weteld tartte,
 dat 's een *Duvel* oet de *hel*:
 all' de jamm'ren en 't gekwel
 dij hij ijns op 't aardriek zaijde,
 hijle volken daar deur maide
 in de arrems van den dood
 is nog doezendmaal zo snoed.

K L A A S

K L A A S

Dou schilderst hom werachtig even,
 zo as hij west is al zien leven,
 rakst krek de spieker op de kop
 zien godlooshaid steeg hoog ten top,

F R E E K.

Goud dat men hom de kool gong steuven,
 dat hij der ijwig an zal leuven.
 vorst *Blücher* en held *Wellington*,
 met *Bulow* maakten dat hij vergon
 as was dat smelt veur glende kolen;
 nou ligte in een houk verscholen,
 of hij al gif en gal daar spijt,
 zien *drakkep*, dij baat zoks nijt.
 laat hom op *Sunt Helin* nou gluren,
 grammietig vrij van daar stijds turen,
 op zien zoo köstellek *Paries*,
 daar hij de menschen maakte wies,
 dat hij har van God ontvangen
 de magt om d'aarde in 'tjuk te prangea.
 de staile rötzen zeggen daar:
 mien lijve man! öou zogste klaar,
 dat hoogmoud hier de hek mout boegen:
 kanst nou gijn menskebloud meer zoegen,

K L A A S

Wat baat hom nou toch al zien geld?
 zo min as had hij nog gijn spold;
 want hij mout in de schulpe kroepen,
 Europa dij gong hom verzoepen,
 in al zien ongeretighaid:
 dus slimmer as dij het gijn dait.

F R E E R K.

Kom laat ons hier maar af gaan stappen,
 en oet ijn ander vattien, tappen
 dat nou d'order is van den dag:
 'k mijn jannever, — wat dij vermag
 dat wijt gijn mensch; mag dij mij beuren
 dan ga 'k ook nargens over treuren!
 dat lijve nar zit alles in —
 al mout m'ook met zien hoeszegzin
 nijt as peerdebonen vreten,
 alle kommer dut 't jou vergeten.

K L A A S.

Dou hest werachtig wel geliek
 al zit 't met 'tgeld ook nog zo6 briek,
 ijn guije remourpil dut jou praten
 of was je de riekst' der *Potentaten*.
 guster mos 'k lagchen — op de *Grouw*
 wijste, woont *Jasper Stompenhouf*,
 o jong! dij har de korries spraken;
 hij lag met zien stommel te roken
 op 'tkantien van de moddersloot:
 de kerel kan nijt stokken of dood,
 is ijmand met *Schijdam* bekend,
 dan 's hij de spiritus gowend.

F R E E R K.

Laat *Sieszee Jooboms* mij; nijt loopen,
 dij het de vesting ook, wat bekropen;
 en vrouw *Ketrien Snaveksnel*
 is ook nijt minder tazi in 'tvel.
 Wat wordt er daagliks nijt al vochten;

maag

maar wel, der oit ook over pochten,
 ijn ieder, toch dij stöt de nek
 en 't gait zoo ijne juist dan krek,
 as dat een zwaan met platte poten,
 op 't glatte ies zien bek mout stoten.
 Hou dat men ook de störem waagt,
 vader *Bacchoes* dij verjaagt,
 al wat na zien wal duurt kicken:
 dus mout elke vlagge stricken,
 de vesting is onwinbaar, heur!
 gijn starv'ling het het an zien keur
 dat hij nijt stillegies mout zwiechten:
 't leert hom van zölfs de köers wel rigten.

K L A A S

En toch vouft ijs de janneverkan,
 gelieke wel der dol op an;
 as toch de keel begint te jeuken,
 daarveur's dat vocht de beste keuken,
 dij moud instört an de kriegsknechten,
 om lustig *Schijdam* te bevechten.
 Wat gest men om zien heerschappij?
 men rakt men ijn blaauw oog zachts vrij.
 klim op dus maar de störemledder,
 en haal jou taai! zee *Paul de Wedder*.

F R E E R K

Harste *Harmoom* lest rais heur,
 dij gaf 't diskoers ijn ander beurt.
 „och! och! wat is 't ijn plaag der plagen,
 dij men rang zijt in deze dagen;
 mogt toch de mensch 't *Schijdammer* oet,
 van harten ijnmaal worden oet.

hou mennig hoer kreeg stof tot danken, low want
 in plaats dat 't van gebrek mout janken. ~~1850~~
 zonk dit mien vrouw op 't hart as lood, ~~1850~~
 nooit speulde zij weer op heur poot. ~~1850~~
 Dus gong d'olle vent an 't dweepen; ~~1850~~
 maar zien wief lacht? om dij kneepens; ~~1850~~
 kerel! wat slikte z' om de kin: ~~1850~~
 zij spijt er om de drommel; nijt in; ~~1850~~
 vast het ze docht: *Freerk!* konste maken; ~~1850~~
 dat 'k har een vles vol, 'k zol hom kraken. ~~1850~~

K L A A S.

Kom laat ons hier in 't *Tiegerpeerd*,
 een borrel drinken bij *Hans de Weerd*.

(*Zo gaan is de harborge.*)

Dag *Hans!* we wollen 't zwijt indreugen,
 doe wijste dat wij baiden meugen,
 nog al ijn reed lik happien, nou!
 elk wijt waar dat ham wriengt de schou.

H A N S.

Waar wenschen mien gelijfde vrinnen,
 veureerst dan maar met te begunnen? —

F R E E R K.

De keel is dreug van 't stoevend zand,
 zo dat bij ons is dorst in 't land.
 hest ook olle *Schijdam* in kelder?
 breng ons dan gaauw ijn dikkop helder,
 daar zit regt kuit en lever in,
 en smuik mij lessent regt na 't zin.
Dou, Klaas! wat zegst, is dat gijn knaster?

K L A A S.

't's krek as eulle — 'tis gijn baster:
 wat drank toch dij er ooit bij haalt,
 as jou zok vocht deur 't keelgat straalt.

(hij krijgt onverwacht: een brief.)

Wat henker *Frerik!* wat komt mij over: —
 ik tril van bliedschap as een lover,
 o jong'! wat is 't veur mij een feest,
 'k bin nargens nou meer veur bedeesd:
 nou kan 'k ijn guije ape arven,
 want mien *Muigien* ligt op starven,
 daar dij rans heur neersien digt knipt,
 kan 'ter op staan dat *klaas* zien glas wipt.

F R E E R K.

Laat ons dus in 'de locht vrij scharmen,
 en vullen met *Schijdam* de darmen.

K L A A S.

Hans! haal de dlkkop nog ins vol:
 ik bin van bliedschap bijkans dol,
 nou zeg 'k mien weefstel guije raize;
 want 'k wor een boer in 't stok te *Paize*:
 o as mien *Truda* dat vernemt!
 dij springt oet 't vel, dat niks heur temt,
 wiel ons zoo'n steren komt beschiene
 zal ook heur zware muts verdwiene:
 'tis altied: „*klaas!* de slechte tied,
 maakt al mien hebbent mij nog kwiet”
 en dan stent ze stokken as voesten,
 dat ik vaak inzoep zokke roesten

B

is

is deurgaans heur verdörven schuld:
 maakt kniezen jou de beurs gevuld? —
 maar weg met al dat dunderjagen,
 z' is nou bevried van al heur plagen,

F R E E R K.

Kerel! kerej! dou bist er oet,
 wuir m'ook zo in 'toor rais toet,
 wat zol mien *Pijternelle* gruijen,
 all' de lelke onwêersbuijen,
 vuiren oet heur grammetig kop dan,
 en 'kwas rondom geburgen, man!
 wol 'twief heur grootvaar 't oog toudrokken,
 dan ruiken w' ook nijt min an 't plokken,
 maar jonkien! vast daar raisies na,
 wij smullen nog nijt van dij bra,
 lank leven alle hoopedoden;
 want zokken worden 't minst ontboden,
 om in 'tdødenriek over te lgaan:
 dus mout 'knog maar van verren staan,
 pesjensie *Klaas!* 't kan gaauw gebeuren,
 dat k' in zien boultien om ga scheuten,
 als 't aventuur nemt zok een zwaai
 dan schijt ik bok de pappegai!

K L A A S (op 't allosie zijnde)

Te drommel! is 't al twalf uur?
 wat is de tied van kōrten duur,
 kom laten w'ons gelag betalen,
 'k wil an mien wief 'tnijws gaan verhalen.

H A N S.

'k Wensch guijera's mien beste vrinnen!
 koom mij de neringweer ais gunnen.

K L A A S.

Wat's 't geld toch wonderbaarlijk goud,
 dij in de schieven ommewrou,
 kan zörgen van de hoed of jagen,
 dij krek hom zoo ondeugend plagen,
 as ijs de *Duvel* dee an jop;
 maar *Judas* brogt het tot de strop:
 dus brouwt 't ook al wat in de wereld!
 hier 'sijn regt köstelijk bepereld,
 daár weêr, dij smagten kan te hoës,
 niks het, as dat hom plaagt een loës,
 hij kan giin stroo an stokken bieten,
 zo het hom 't lot er neêr gaan smieten.

F R E E R K.

" 't Fertuun is al ijn wonder dink,"
 plagt rais te zeggen *Jories Flink*.
 " het kan een mens zo slegt begrouten,
 dat hij der ligt te spinnevouten;
 doch gest het hom van daag giin dait,
 't kan maken dat hij mörgen stait,
 met eer en anzijn daar te pronken,
 dat hij is van de weelde dronken.
 wees dan maar zijlties zunder zörg,
 deur kniezen krieg je niks te börg.
 't gait 't leven krek as kaatseballen;
 dus lugies lig doch niit te mallen."

K L A A S.

Dij *Jories* was een rare vent,
 maar met de wereld regt bekend,
 "k zij nou 't fertuun lat mij niit loopen,
 hij het veur mij in *Paize* open,

een

een leven vrij van al bezwaar,
dus *Frerik* bin ik rondom klaar.

F R E E R K.

Huifst nou met 't weefstel nijt meer kleppen,
kanst van dien land en kuijen teppen,
Al 't geen waardeur de pail rakt vol;
bist mooigies rijds varft in de wol.
dou hangst nou oet de braden hane,
kanst pikken zonder zörg dien grane,
niks minder as *Kees Doekeldam*,
dij lestant van *Oostijnen* kwam.
wilst nijt dat dij dien bijnen dragen,
dan kanste kriegen *sjees* of *wagen*
en kröfsen hier of daar na tou,
zonder muite of voele schou,

K L A A S.

't Is anders as of ijn arme beutel,
wat mout gaan halen op de reutel;
't zat regt in toeze met 't fabriek,
maar d' arme kan ais worden riek.
goud dat men op zien olle dagen,
kan geldpien van de hoed of jagen;
want dat 's ijn gruwelieke pien,
veurleden jaar dou slagt' ijn zwien
mien buurman *Pijt van Havezaten*:
'k docht kon 'k zoo ijne kelen laten,
'k beet op gijn botte met de hond;
maar sluig dan vrij wat ander front.
't Komr oet op *Jories Flink* zien zeggen;
het nijt 't fertuun gaan openleggen,
dat hij de handen digte sloot,
hol dan maar moud, er is gijn nood.

't leek eerst hij wol mij gansch ontbloten,
 en kiek, nou het hij roem ontsloten
 zien veurraadschuur met overvlood,
 waardeur hij rieklik mij begrout.

F R E E R K.

Jong'! dartien kuijen in de waide,
 wijr peerden, braaf land, en op de halde
 veul iemekörven nou, ik speur,
 dou bist ijn rieke brommer, heur!
 legt jou een henne golden aijer,
 dan raakje mooi op riekdoms kaijer.
 wel, wel, 'tis wat tē zeggen *Klaas!*
 ijsklaps van arme weversbaas
 ijn dij veul in de melk kan brokken!
 hail, wel 't fertuun zo an galt fokken;
 hij is bevried op 'taardsche dal,
 dat geldpien hom de kop maakt mal.
 nou, 'kwens dij veul gelok, mien jonge!
 hou dikker dat stijds wordt dien ponge,
 hou lijver mij het wezen zal,
 en God bewaar dij yeur verval.

K L A A S.

Dank *Freerk!* he! he! hou kon 'k dat dreumen,
 wat mos 'k van 't winter biester kleumen,
 daar 't met mien zaken ston verkijrd,
 hou raar de mensch hier al levijrt
 in 't levensbotien, 't wijt gijn drommel,
 was 'k deur jannever soms rais bommel,
 om 't kniezen dat mien *Truda* kon,
 dan mijnd' ik 'k was ijn hijl baron,
 dat dut jou 't best nog weg dou'n vluijen,
 de zörge dij de kop vermuijen.

maar nou kan 'k onbekommerd gaan,
 en zoegen hönig oet mien graan.
 't Fertuun het mij gijn gek anschoren,
 dat hij zo keurlik naigde d'ooren,
 ik bin nou redt en 't wief er bij;
 dat zij is van heur kniezen vrij.

F R E E R K.

Nou alle gekhaid op een stokkien,
 trek met mij an ijn ander rokkien,
 tot dus praatten w' in de gek,
 kom snatren w' anders met de bek.
 heur *Klaas!* wil ik dij dan wat zeggen?
 dou moust 't nou anders an gaan leggen:
 jonge! ik mijn dij in mien hart;
 laat 'k toch nijt heuren tot mien smart,
 das dou de boel weër brengst op sloffen;
 dan dust dien hoes in armoud ploffen;
 harst 't ijwig ja tot dien verwiet,
 en waste al dien welvaart kwiet.

K L A A S'

Wij hebben rijds genug betaald,
 an tol dij toch de *Duvel* haalt;
 'k zal nou met *Truda* ook zoo leven,
 dat ik nooit weer behuif te weven,
 dan bin w'as muskies in het zand,
 trots de beste van 't gansche land.
 Wat baat ons hier ook al 't gedartel;
 ijn koorse kan met zien gemartel
 ons brengen bij de dood an boord
 en dan's 't allo! pak jou maar voort.
 't best is dus dat w' ons endtien leven,
 an goud oppassen oevergeven.

F R E E R K.

F R E E R K.

As mij oók gaauw 't geluk rais dijt,
 en het ferteun zok nijt verstijnt,
 maar maken wil dat 'k raak an 'tarven,
 daar tans mien welvaart ligt op starven,
 dan zweer 'k dij, 'k leg de wapens neer:
Schijdam zagt nooit van mij dan weér,
 dat ik zien vesting koom bestörmen,
 laat 't doun wel 't wil, 'k ga stilgies wörmen,
 in dit of dat poijties wark,
 daarna wijst hangt de jank mij stark,
 o jong! dan zal 'k wat deur gaan snufflen.

K L A A S.

Wilst nooit nijt weér jannever bufflen?
 't is veur de ganzen toch nijt brout,
 ijn slok is veur de mage goud;
 dij gait zölfs kwaje damp verjagen,
 van elk dij mout veul stank verdragen.
 'k Heb juust mien keelgat nijt beloofd,
 dat 't ijwig wuir van drank beroofd,
 dien raad zal 'k daarom doun wil 'k hoopen,
 om mij nijt weér drin te verloopen,
 dan luip 'k mien ong'lok te gemuit,
 en 't hijle spul dat was verbruud.

F R E E R K.

Zo mijn ik 't nijt — hou kanst zoo praten!
 verstaist mij nijt? wat kan het baten
 wil k zeggen, dat men d' emmer dol
 omschopt, dij ons de kou gest vol.
 wil 't binnen de palsaten blieven,
 dan mag men 't keelgat wel gerieven;

Maak dat de kerk maar blijft in 't dörp,
dan gooist altied ijn guije wörp. —

K L A A S.

Nou *Freerk!* dat zegt is daarbij blieden,
dan kan gijn mensch ons kwaad anvrieven;
want as men op zien tellen past,
dan wordt er niks onnut verbrast.

F R E E R K.

God geev' dat wij daar woord in halen,
dan raak we zoo nijt weër an't dwalen.

K L A A S.

Dag *Freerk!* wel 't hoos — grout dou dien vrouw,
en zeg hou 'k tans zit in de bouw.

